

สารบัญ

	หน้า		หน้า
แผนผังพระไตรปิฎก	๑	การสังคายนาของฝ่ายมหายาน	๒๔
ความรู้เรื่องพระไตรปิฎก	๕	การสังคายนาของนิกายลัทธิพัตติกวาท	๒๖
พระไตรปิฎกคืออะไร	๕	สังคายนานอกประวัติศาสตร์	๒๗
พระไตรปิฎกแบ่งออกเป็นอะไรบ้าง	๕	ลำดับอาจารย์ผู้ทรงจำพระไตรปิฎก	๒๘
ความเป็นมาของพระไตรปิฎก	๖	สายวินัยปิฎก, สายสุดตันตปิฎก	๒๘
พระอานนท์เกี่ยวกับ		สายอภิธรรมปิฎก	๒๙
พระไตรปิฎกอย่างไร	๖	การชำระและจารึกกับการพิมพ์	
เงื่อนไขฝ่ายปฏิบัติ,		พระไตรปิฎกในประเทศไทย	๒๙
เงื่อนไขฝ่ายฆราวาส	๗	สมัยที่ ๑ พระเจ้าติโลกราช	
พระอุบาลีเกี่ยวข้องกับ		เมืองเชียงใหม่	๓๐
พระไตรปิฎกอย่างไร	๙	สมัยที่ ๒ รัชกาลที่ ๑ กรุงเทพฯ	๓๐
พระโสณกุฎทิณณะเกี่ยวข้องกับ		สมัยที่ ๓ ในรัชกาลที่ ๕ กรุงเทพฯ	๓๒
พระไตรปิฎกอย่างไร	๙	สมัยที่ ๔ รัชกาลที่ ๗ กรุงเทพฯ	๓๔
พระมหากัสสปเกี่ยวข้องกับ		ลักษณะการจัดหมวดหมู่ของแต่ละปิฎก	๓๕
พระไตรปิฎกอย่างไร	๑๐	วินัยปิฎก	๓๕
พระพุทธเจ้าทรงแนะนำให้ร้อยกรอง		สุดตันตปิฎก	๓๖
พระธรรมวินัย	๑๑	ข้อสังเกตท้ายสุดตันตปิฎก	๓๙
พระสารีบุตรแนะนำให้ร้อยกรอง		อภิธรรมปิฎก	๓๙
พระธรรมวินัย	๑๑	ลำดับชั้นคัมภีร์ทางพระพุทธศาสนา	๔๐
พระจันทเถระผู้ปรารถนาดี	๑๒	คำอธิบายพระไตรปิฎกอย่างย่อ ๆ	
การสังคายนาเป็นเหตุให้เกิด		ของพระอรชกถาจารย์	๔๑
พระไตรปิฎก	๑๒	ความย่อแห่งพระไตรปิฎก วินัยปิฎก	
การสวดปาฏิโมกข์ต่างจากการ		วินัยปิฎกตั้งแต่เล่มที่ ๑ ถึงเล่มที่ ๘ รวม ๘ เล่ม	
สังคายนาอย่างไร	๑๓	เล่มที่ ๑ ซ้อมทวาริกังค (เป็นวินัยปิฎก)	๔๓
ปัญหาเรื่องการนับครั้งในการ		๑. เวรัญชกัณท์ (พระสารีบุตรกราบทูล	
ทำสังคายนา	๑๔	ให้ทรงบัญญัติสิกขาบท)	๔๕
การนับครั้งสังคายนาที่รู้จักทั่วไป	๑๕	๒. ปฐมปาราชิกกัณท์	
การสังคายนาครั้งที่ ๑, ๒, ๓, ๔	๑๖	(ห้ามภิกษุเสพเมถุน)	๔๗
การนับสังคายนาของลังกา	๒๐	๓. ทุตติยปาราชิกกัณท์ (ห้ามถือเอาสิ่งของที่	
การนับสังคายนาของพม่า	๒๑	เจ้าของไม่ให้ตั้งแต่ราคา ๕ มาสกขึ้นไป)	๔๘
การนับสังคายนาของไทย	๒๒	๔. ตติยปาราชิกกัณท์ (ห้ามมิให้ฆ่านุชย์)	๕๑

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า		หน้า
๕. จตุตถปาราชิกกัณฑ์		ไว้เกิน ๑๐ วัน	๖๘
(ห้ามภิกษุขอวัดคุณวิเศษที่ไม่มีในตน)	๕๓	ข้อ ๒. ห้ามอยู่ปราศจากไตรจีวร	
มหาโจร ๕ ประเภท	๕๔	แม่คินหนึ่ง	๖๙
เตรสกัณฑ์		ข้อ ๓. ห้ามเก็บผ้าที่จะทำจีวรไว้	
(ว่าด้วยอาบัติสังฆาติเสส ๑๓ ข้อ)	๕๕	เกินกำหนด	๖๙
ข้อ ๑. ห้ามทำน้ำอสุจิให้เคลื่อน	๕๕	ข้อ ๔. ห้ามใช้นางภิกษุณีซักผ้า	๖๙
ข้อ ๒. ห้ามจับต้องกายหญิง	๕๖	ข้อ ๕. ห้ามรับจีวรจากมือ	
ข้อ ๓. ห้ามพูดเกี่ยวหญิง	๕๗	ของนางภิกษุณี	๗๐
ข้อ ๔. ห้ามพูดล้อหญิง		ข้อ ๖. ห้ามขอจีวรต่อคฤหัสถ์	
ให้บ่าเรอตนด้วยกาม	๕๗	ที่มีโชญาติ	๗๐
ข้อ ๕. ห้ามซักสือ	๕๘	ข้อ ๗. ห้ามรับจีวรเกินกำหนด	
ข้อ ๖. ห้ามสร้างกุฎีด้วยการขอ	๖๐	เมื่อจีวรถูกชิงหรือหายไป	๗๐
ข้อ ๗. ห้ามสร้างวิหารใหญ่		ข้อ ๘. ห้ามพูดให้เขาซื้อจีวรที่ดี ๆ	
โดยสงฆ์ได้กำหนดที่	๖๑	กว่าที่เขากำหนดไว้เดิมถวาย	๗๑
ข้อ ๘. ห้ามโจทอาบัติปาราชิกไม่มีมูล	๖๑	ข้อ ๙. ห้ามไปพูดให้เขารวมกัน	
ข้อ ๙. ห้ามอ้างเลสโจทอาบัติ	๖๒	ซื้อจีวรที่ดี ๆ ถวาย	๗๑
ข้อ ๑๐. ห้ามทำสงฆ์ให้แตกกัน	๖๓	ข้อ ๑๐. ห้ามทวงจีวรเอาแก่คน	
ข้อ ๑๑. ห้ามเป็นพรรคพวกของ		ที่รับฝากผู้อื่น เพื่อซื้อจีวรถวาย	
ผู้ทำสงฆ์ให้แตกกัน	๖๔	เกินกว่า ๓ ครั้ง	๗๑
ข้อ ๑๒. ห้ามเป็นคนว่ายากสอนยาก	๖๕	โกสียวรรค	๗๒
ข้อ ๑๓. ห้ามประทุษร้ายสกุล		ข้อ ๑. ห้ามหล่อเครื่องปูนึ่ง	
คือประจบคฤหัสถ์	๖๕	เจือด้วยไหม	๗๒
อนิยตกัณฑ์	๖๖	ข้อ ๒. ห้ามหล่อเครื่องปูนึ่งด้วยชน	
(ว่าด้วยอาบัติใหม่และควรปรับข้อไหน)		เจียมด่าล้วน	๗๒
ข้อ ๑. นั่งในที่ลับตากับหญิง		ข้อ ๓. ห้ามใช้ชนเจียมด่าเกิน ๒	
สองต่อสอง	๖๖	ส่วนใน ๔ ส่วน เมื่อหล่อเครื่องปูนึ่ง	๗๒
ข้อ ๒. นั่งในที่ลับทับกับหญิง		ข้อ ๔. ห้ามหล่อเครื่องปูนึ่งใหม่	
สองต่อสอง	๖๗	เมื่อยังใช้ของเก่าไม่ถึง ๖ ปี	๗๓
เล่มที่ ๒ ชื่อมหาวิภังค์ (เป็นวินัยปิฎก)	๖๗	ข้อ ๕. ให้ตัดของเก่าปนลงในของใหม่	๗๓
๑. นิสลัคคิยกัณฑ์	๖๘	ข้อ ๖. ห้ามนำชนเจียมไปด้วยตนเอง	
จีวรวรรค	๖๘	เกิน ๓ โยชน์	๗๓
ข้อ ๑. ห้ามเก็บจีวรที่เกินจำเป็น			

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า		หน้า
ข้อ ๗. ห้ามใช้นางภิกษุณีที่ไม่ใช่ญาติ ทำความสะอาดขนเจียม	๗๓	ข้อ ๖. ห้ามนอนร่วมกับผู้หญิง	๗๙
ข้อ ๘. ห้ามรับทองเงิน	๗๔	ข้อ ๗. ห้ามแสดงธรรม สองต่อสองกับผู้หญิง	๗๙
ข้อ ๙. ห้ามทำการซื้อขายด้วยรูปียะ	๗๔	ข้อ ๘. ห้ามบอกคุณวิเศษที่มีจริง แก่ผู้มีได้บวช	๗๙
ข้อ ๑๐. ห้ามซื้อขายโดยใช้ของแลก ปัตตวรรค	๗๕	ข้อ ๙. ห้ามบอกอาบัติซึ่งหายาบ ของภิกษุแก่ผู้มีได้บวช	๘๐
ข้อ ๑. ห้ามเก็บบาตรเกิน ๑ ลูก ไว้เกิน ๑๐ วัน	๗๕	ข้อ ๑๐. ห้ามขุดดินหรือใช้ให้ขุด ภูตคาม วรรค	๘๐
ข้อ ๒. ห้ามขอบาตรเมื่อบาตรเป็นแผล ไม่เกิน ๕ แห่ง	๗๕	ข้อ ๑. ห้ามทำลายต้นไม้	๘๐
ข้อ ๓. ห้ามเก็บเกลัช ๕ ไว้เกิน ๗ วัน	๗๕	ข้อ ๒. ห้ามพุดเฉไฉเมื่อถูกสอบสวน	๘๑
ข้อ ๔. ห้ามแสวงและทำผ้าอาบน้ำฝน เกินกำหนด	๗๕	ข้อ ๓. ห้ามติเตียนภิกษุ ผู้ทำการสงฆ์โดยชอบ	๘๑
ข้อ ๕. ให้จิวรภิกษุอื่นแล้ว ห้ามชิงคืนในภายหลัง	๗๖	ข้อ ๔. ห้ามทิ้งเตียงตั้งของสงฆ์ ไว้กลางแจ้ง	๘๑
ข้อ ๖. ห้ามขอด้ายเอามาทอเป็นจิวร	๗๖	ข้อ ๕. ห้ามปล่อยที่นอนไว้ ไม่เก็บงำ	๘๑
ข้อ ๗. ห้ามไปกำหนดให้ซึ่งทุกทอ ให้ตีขึ้น	๗๖	ข้อ ๖. ห้ามนอนแทรกภิกษุ ผู้เข้าไปอยู่ก่อน	๘๒
ข้อ ๘. ห้ามเก็บผ้าจำนำพรรษา ไว้เกินกำหนด	๗๖	ข้อ ๗. ห้ามฉุดคร่าภิกษุออกจาก วิหารของสงฆ์	๘๒
ข้อ ๙. ห้ามภิกษุอยู่ป่าเก็บจิวร ไว้ในบ้านเกิน ๖ คิน	๗๗	ข้อ ๘. ห้ามนั่งนอนทับเตียง หรือตั้งที่อยู่ชั้นบน	๘๒
ข้อ ๑๐. ห้ามน้อมลากสงฆ์มาเพื่อตน	๗๗	ข้อ ๙. ห้ามพอกหลังควาวีหาว เกิน ๓ ชั้น	๘๒
๒. ปาจิตตยภัณฑ (จำกัดยอาบัติปาจิตตย ที่ไม่ต้องสละสิ่งของ)	๗๗	ข้อ ๑๐. ห้ามเอาน้ำมีสัตว์รดหญ้า หรือดิน	๘๓
มุลาวาทวรรค	๗๘	โอวาทวรรค	๘๓
ข้อ ๑.-๒. ห้ามพุดปด, ห้ามด่า	๗๘	ข้อ ๑. ห้ามสอนนางภิกษุณี เมื่อมิได้รับมอบหมาย	๘๓
ข้อ ๓. ห้ามพุดส่อเสียด	๗๘	ข้อ ๒. ห้ามสอนนางภิกษุณี ตั้งแต่อาทิตยตกแล้ว	๘๓
ข้อ ๔. ห้ามกล่าวธรรมพร้อมกับ ผู้ไม่ได้บวชในขณะที่สอน	๗๘	ข้อ ๓. ห้ามไปสอนนางภิกษุณีถึงที่อยู่	๘๓
ข้อ ๕. ห้ามนอนร่วมกับ อนุปลัมบันเกิน ๓ คิน	๗๙		

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า		หน้า
ข้อ ๔. ห้ามติเตียนภิกษุอื่นว่า		อเจลลวรรค	๘๘
ลอนนางภิกษุณีเพราะเห็นแก่ลาภ	๘๔	ข้อ ๑. ห้ามยื่นอาหารด้วยมือให้ช้เปลือย	
ข้อ ๕. ห้ามให้จิวรแก่นางภิกษุณี		และนักรบวชอื่น ๆ	๘๘
ผู้มีโชญาติ	๘๔	ข้อ ๒. ห้ามชวนภิกษุไปอินทปัต	
ข้อ ๖. ห้ามเย็บจิวรให้นางภิกษุณี		ด้วยแล้วโลกลับ	๘๘
ผู้มีโชญาติ	๘๔	ข้อ ๓. ห้ามเข้าไปแทรกแซง	
ข้อ ๗. ห้ามเดินทางไกลร่วมกับ		ในสกุลที่มีคน ๒ คน	๘๘
นางภิกษุณี	๘๔	ข้อ ๔. ห้ามนั่งในที่ลับมีที่กำบัง	
ข้อ ๘. ห้ามชวนนางภิกษุณี		กับมาตุคาม	๘๙
เดินทางเรือร่วมกัน	๘๔	ข้อ ๕. ห้ามนั่งในที่ลับ (หู)	
ข้อ ๙. ห้ามฉันอาหารที่นางภิกษุณี		สองต่อสองกับมาตุคาม	๘๙
ไปแนะนำให้เขาถวาย	๘๕	ข้อ ๖. ห้ามรับนิมนต์แล้วไป	
ข้อ ๑๐. ห้ามนั่งในที่ลับ		ที่อื่นไม่บอกลา	๘๙
สองต่อสองกับนางภิกษุณี	๘๕	ข้อ ๗. ห้ามขอของเกินกำหนด	
โภชนวรรค	๘๕	เวลาที่เขาอนุญาตไว้	๘๙
ข้อ ๑. ห้ามฉันอาหารใน		ข้อ ๘. ห้ามไปดูกองทัพที่ยกไป	๙๐
โรงพักเดินทางเกิน ๑ มี	๘๕	ข้อ ๙. ห้ามพักอยู่ในกองทัพเกิน ๓ คืน	๙๐
ข้อ ๒. ห้ามฉันอาหารรวมกลุ่ม	๘๕	ข้อ ๑๐. ห้ามดูเขารบกัน เป็นต้น	
ข้อ ๓. ห้ามรับนิมนต์แล้วไป		เมื่อไปในกองทัพ	๙๐
ฉันอาหารที่อื่น	๘๖	สุราปานวรรค	๙๐
ข้อ ๔. ห้ามรับบิณฑบาตเกิน ๓ บาตร	๘๖	ข้อ ๑. ห้ามดื่มสุราเมรัย	๙๐
ข้อ ๕. ห้ามฉันอีกเมื่อฉัน		ข้อ ๒. ห้ามจี้ภิกษุ	๙๑
ในที่นิมนต์เสร็จแล้ว	๘๖	ข้อ ๓. ห้ามว่ายน้ำเลน	๙๑
ข้อ ๖. ห้ามพูดให้ภิกษุที่ฉันแล้ว		ข้อ ๔. ห้ามแสดงความไม่เอื้อเพื่อ	
ฉันอีกเพื่อลบผิด	๘๗	โนวินัย	๙๑
ข้อ ๗. ห้ามฉันอาหารในเวลาวิกาล	๘๗	ข้อ ๕. ห้ามหลอกภิกษุให้กลัว	๙๑
ข้อ ๘. ห้ามฉันอาหารที่เก็บไว้ค้างคืน	๘๗	ข้อ ๖. ห้ามติดไฟเพื่อผิง	๙๑
ข้อ ๙. ห้ามขออาหารประณีตมา		ข้อ ๗. ห้ามอาบน้ำบ่อย ๆ เว้นแต่มีเหตุ ๙๒	
เพื่อฉันเอง	๘๗	ข้อ ๘. ให้ทำเครื่องหมายเครื่องนุ่งห่ม	๙๒
ข้อ ๑๐. ห้ามฉันอาหารที่มีได้		ข้อ ๙. วิกัปจิวรไว้แล้ว จะใช้	
รับประเคน	๘๗	ต้องถอนก่อน	๙๒

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า		หน้า
ข้อ ๑๐. ห้ามเล่นซ่อนับริหาร		ข้อ ๑๐. ขณะกำลังประชุมสงฆ์	
ของภิกษุอื่น	๙๓	ห้ามลุกไปโดยไม่ให้ฉันทะ	๙๓
ลัปปานกวรรค	๙๓	ข้อ ๑๑. ร่วมกับสงฆ์ให้จิวรแก่ภิกษุแล้ว	
ข้อ ๑. ห้ามฆ่าสัตว์	๙๓	ห้ามติเตียนภายหลัง	๙๓
ข้อ ๒. ห้ามใช้น้ำมีตัวสัตว์	๙๓	ข้อ ๑๒. ห้ามน้อมลาภสงฆ์มา	
ข้อ ๓. ห้ามรื้อฟื้นอธิกรณ์ที่ชำระ		เพื่อบุคคล	๙๔
เป็นธรรมแล้ว	๙๓	รัตนวรรค	๙๔
ข้อ ๔. ห้ามปกปิดอาบัติชั่วหยาบ		ข้อ ๑. ห้ามเข้าไปในตำหนัก	
ของภิกษุอื่น	๙๓	ของพระราชา	๙๔
ข้อ ๕. ห้ามบวชบุคคลอายุไม่ถึง ๒๐	๙๔	ข้อ ๒. ห้ามเก็บของมีค่าที่ตกอยู่	๙๔
ข้อ ๖. ห้ามชวนพ่อค้าผู้หนีภาษี		ข้อ ๓. จะเข้าบ้านในเวลาวิกาล	
เดินทางร่วมกัน	๙๔	ต้องบอกภิกษุก่อน	๙๙
ข้อ ๗. ห้ามชวนผู้หญิงเดินทางร่วมกัน	๙๔	ข้อ ๔. ห้ามทำกลองเขม	
ข้อ ๘. ห้ามกล่าวดูพระธรรมวินัย	๙๔	ด้วยกระดูก, งา, เขาสัตว์	๙๙
ข้อ ๙. ห้ามคบภิกษุผู้กล่าวดู		ข้อ ๕. ห้ามทำเตียงตั้งมีเท้าสูง	
พระธรรมวินัย	๙๕	กว่าประมาณ	๙๙
ข้อ ๑๐. ห้ามคบสามเณรผู้กล่าวดู		ข้อ ๖. ห้ามให้ทำเตียงตั้งหุ้มด้วยนุ่น	๙๙
พระธรรมวินัย	๙๕	ข้อ ๗. ห้ามทำผ้าปูนั่งมีขนาดเกิน	
สหมัมมิกวรรค	๙๕	ประมาณ	๑๐๐
ข้อ ๑. ห้ามพูดโถงเมื่อทำผิดแล้ว	๙๕	ข้อ ๘. ห้ามทำผ้าปิดผีมีขนาดเกิน	
ข้อ ๒. ห้ามกล่าวติเตียนสิกขาบท	๙๕	ประมาณ	๑๐๐
ข้อ ๓. ห้ามพูดแก้ตัวว่า		ข้อ ๙. ห้ามทำผ้าอาบน้ำฝนมีขนาดเกิน	
เพิ่งรู้ว่ามิในปาฏิโมกข์	๙๖	ประมาณ	๑๐๐
ข้อ ๔. ห้ามทำร้ายร่างกายภิกษุ	๙๖	ข้อ ๑๐. ห้ามทำจิวรมีขนาดเกิน	
ข้อ ๕. ห้ามเจือมือจะทำร้ายภิกษุ	๙๖	ประมาณ	๑๐๐
ข้อ ๖. ห้ามใจทมิฬด้วยอาบัติ		๓. ปาฏิเทศนียกณฑ์	
สิ่งษาที่เสสไม่มีมูล	๙๖	(ว่าด้วยอาบัติที่พึงแสดงคืน)	๑๐๑
ข้อ ๗. ห้ามก่อความรำคาญ		ข้อ ๑. ห้ามรับของเคี้ยวของฉัน	
แก่ภิกษุอื่น	๙๖	จากมือนางภิกษุณีมาฉัน	๑๐๑
ข้อ ๘. ห้ามแอบฟังความของภิกษุ		ข้อ ๒. ให้ไล่นางภิกษุณีที่มาอุ้ง	
ผู้ทะเลาะกัน	๙๗	ให้เขาถวายเป็นอาหาร	๑๐๑
ข้อ ๙. ให้ฉันทะแล้วห้ามพูดติเตียน	๙๗		

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า		หน้า
ข้อ ๓. ห้ามรับอาหารในสกุล ที่สงฆ์สมมติว่าเป็นเสขะ	๑๐๑	ข้อ ๔. ห้ามสวดเปลื้องโทษ โดยไม่บอกสงฆ์ที่สวดลงโทษ	๑๑๑
ข้อ ๔. ห้ามรับอาหารที่เขาไม่ได้จัด ไว้ก่อนเมื่ออยู่ป่า	๑๐๒	ข้อ ๕. ห้ามรับของเคี้ยวของขับ จากมือของบุรุษ	๑๑๒
๔. เสขียกัณฑ์ (ว่าด้วยวัตรและ จรรยา มารยาทที่ภิกษุจะต้องศึกษา) หมวดว่าด้วยความเหมาะสม	๑๐๒	ข้อ ๖. ห้ามพูดจูงใจให้นางภิกษุณี ประพฤตียอหย่อน	๑๑๒
แก่มณเฑศ ลิกขาบทที่ ๑-๒๖	๑๐๒	ข้อ ๗. ห้ามพูดดูหมิ่นภิกษุณีสงฆ์ เมื่อไม่กรูเคือง	๑๑๒
หมวดว่าด้วยการฉันอาหาร ลิกขาบทที่ ๑-๓๐	๑๐๔	ข้อ ๘. ห้ามพูดติเตียนเมื่อถูกลงโทษ โดยธรรม	๑๑๒
หมวดว่าด้วยการแสดงธรรม ลิกขาบทที่ ๑-๑๖	๑๐๕	ข้อ ๙. ห้ามรวมกลุ่มกันประพฤติ เสื่อมเสีย	๑๑๓
ปกิณณกะ (หมวดเบ็ดเตล็ด)	๑๑๖	ข้อ ๑๐. ห้ามพูดยุยงนางภิกษุณี ผู้ประพฤติผิด	๑๑๓
๕. ธรรมสำหรับบระจับอธิกรณ์ ๗ อย่าง	๑๐๗	๓. นิลลัคคิยกัณฑ์ (ว่าด้วยอาบัตินิลลัคคิยปาจิตตีย์ ที่ต้องสละสิ่งของ)	๑๑๓
เล่มที่ ๓ ชื่อภิกขุณีวิวัฏค์ (เป็นวินัยปิฎก)	๑๐๗	ปิดตวรรค	๑๔๔
๑. ปาราชิกกัณฑ์ (ว่าด้วยอาบัติปาราชิก)	๑๐๘	ข้อ ๑. ห้ามสะสมบาตร	๑๑๔
ข้อ ๑. ห้ามกำหนดนิยมติ การจับต้องของบุรุษ	๑๐๙	ข้อ ๒. ห้ามอธิษฐานจิวรนอกกาล และแจกจ่าย	๑๑๔
ข้อ ๒. ห้ามปกปิดอาบัติปาราชิก ของนางภิกษุณีอื่น	๑๐๙	ข้อ ๓. ห้ามซึ่งจิวรคืนเมื่อ แลกเปลี่ยนกันแล้ว	๑๑๔
ข้อ ๓. ห้ามเข้าพวกภิกษุที่สงฆ์ ขับจากหมู่	๑๐๙	ข้อ ๔. ห้ามขอของอย่างหนึ่ง แล้วขออย่างอื่นอีก	๑๑๔
ข้อ ๔. ห้ามเกี้ยวข้อนัดหมาย เป็นต้น กับบุรุษ	๑๑๐	ข้อ ๕. ห้ามสั่งซื้อของกลับกลอก วัตถุประสงค์เดิม	๑๑๕
๒. ลัตตวิสกัณฑ์ (ว่าด้วยอาบัติสังฆาทีเสส)	๑๑๐	ข้อ ๖. ห้ามจ่ายของผิด วัตถุประสงค์เดิม	๑๑๕
ข้อ ๑. ห้ามก่อคดีในโรงศาล กับคฤหัสถ์และนักบวช	๑๑๐	ข้อ ๗. ห้ามขอของมาจ่าย แลกของอื่น	๑๑๕
ข้อ ๒. ห้ามให้บวชแก่หญิงที่เป็นโจร	๑๑๐	ข้อ ๘. ห้ามจ่ายของของคณะ แลกของอื่น	๑๑๖
ข้อ ๓. ห้ามเข้าบ้าน, ชำมน้ำ, ค้ำจิ้นแต่ผู้เดียว	๑๑๑		

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า		หน้า
ข้อ ๙. ห้ามขอของของคณะ		ข้อ ๓. ห้ามยื่นหรือสนทนา	
มาจ่ายแลกของอื่น	๑๑๖	สองต่อสองกับบุรุษในที่แจ้ง	๑๒๐
ข้อ ๑๐. ห้ามขอของของบุคคล		ข้อ ๔. ห้ามทำเช่นนั้นในที่อื่นอีก	๑๒๐
มาจ่ายแลกของอื่น	๑๑๖	ข้อ ๕. ห้ามเข้าบ้านผู้อื่นแล้วเวลา	
จีวรวรรค	๑๑๖	กลับไม่บอกลา	๑๒๑
ข้อ ๑๑. ห้ามขอผ้าห่มหนาว		ข้อ ๖. ห้ามนั่งนอนบนอาสนะ	
เกินราคา ๑๖ กหาปณะ	๑๑๖	โดยไม่บอกเจ้าของบ้านก่อน	๑๒๑
ข้อ ๑๒. ห้ามขอผ้าห่มฤดูร้อน		ข้อ ๗. ห้ามปูลาดพื้นนอนในบ้าน	
ราคาเกิน ๑๐ กหาปณะ	๑๑๗	โดยไม่บอกเจ้าของบ้าน	๑๒๑
๔. ปาจิตตติยกัณฑ์ (ว่าด้วยอาบัติปาจิตตีย์		ข้อ ๘. ห้ามตีเตียนผู้อื่น	
ที่ไม่ต้องสลละสิ่งของ)	๑๑๗	ไม่ตรงกับที่ฟังมา	๑๒๒
ลสุณวรรค	๑๑๗	ข้อ ๙. ห้ามสาปแช่งด้วย	
ข้อ ๑. ห้ามฉันทกระเทียม	๑๑๗	เรื่องนรกหรือพรหมจรรย์	๑๒๒
ข้อ ๒. ห้ามนำขนในที่แคบออก	๑๑๘	ข้อ ๑๐. ห้ามทำร้ายตัวเอง	
ข้อ ๓. ห้ามใช้ฝ่ามือตบกัน		แล้วร้องไห้	๑๒๒
ด้วยความกำหนด	๑๑๘	นาคควรรค	๑๒๓
ข้อ ๔. ห้ามใช้สิ่งที่ทำด้วยยางไม้	๑๑๘	ข้อ ๑. ห้ามเปลือยกายอาบน้ำ	๑๒๓
ข้อ ๕. ห้ามขังระลิกเกิน ๒ ข้อนิ้ว	๑๑๘	ข้อ ๒. ห้ามทำผ้าอาบน้ำยาวใหญ่	
ข้อ ๖. ห้ามเข้าไปยืนถือน้ำและพัด		เกินประมาณ	๑๒๓
ในขณะที่ภิกษุกำลังฉัน	๑๑๙	ข้อ ๓. ห้ามพูดแล้วไม่ทำ	๑๒๓
ข้อ ๗. ห้ามทำการหลายอย่าง		ข้อ ๔. ห้ามเว้นการใช้	
กับข้อมเปลือกกติบ	๑๑๙	ผ้าซ้อนนอกเกิน ๕ วัน	๑๒๓
ข้อ ๘. ห้ามทิ้งของนอก		ข้อ ๕. ห้ามใช้จีวรลับกับของผู้อื่น	๑๒๔
ฝานอกกำแพง	๑๑๙	ข้อ ๖. ห้ามทำอันตราย	
ข้อ ๙. ห้ามทิ้งของเช่นนั้น		ลากจีวรของสงฆ์	๑๒๔
ลงบนของเขี้ยวสด	๑๑๙	ข้อ ๗. ห้ามยับยั้งการแบ่ง	
ข้อ ๑๐. ห้ามไปคูฟ้อนรำขับร้อง	๑๒๐	จีวรอันเป็นธรรม	๑๒๔
อันธการวรรค	๑๒๐	ข้อ ๘. ห้ามให้สมณจีวรแก่	
ข้อ ๑. ห้ามยื่นหรือสนทนา		คฤหัสถ์หรือนักบวช	๑๒๕
สองต่อสองกับบุรุษในที่มืด	๑๒๐	ข้อ ๙. ห้ามทำให้กิจการชะงัก	
ข้อ ๒. ห้ามยื่นหรือสนทนา		ด้วยความหวังลอย ๆ	๑๒๕
สองต่อสองกับบุรุษในที่ลับ	๑๒๐		

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า		หน้า
ข้อ ๑๐. ห้ามคัดค้านการ		ข้อ ๗. ห้ามใช้ผ้าถุงสำหรับ	
เพิกถอนกฎินที่ถูกระงับ	๑๒๕	ผู้มีประจำเดือนเกิน ๓ วัน	๑๒๙
ตุฎฎฎฎฎ	๑๒๖	ข้อ ๘. ห้ามครอบครองที่อยู่	
ข้อ ๑. ห้ามนอนบนเตียง		เป็นการประจำ	๑๓๐
เดียวกันสองรูป	๑๒๖	ข้อ ๙. ห้ามเรียนตรีจฉานวิชา	๑๓๐
ข้อ ๒. ห้ามใช้เครื่องปูลาด		ข้อ ๑๐. ห้ามสอนตรีจฉานวิชา	๑๓๐
และผ้าห่มร่วมกันสองรูป	๑๒๖	อารามวรรค	๑๓๐
ข้อ ๓. ห้ามแกลังก่อความรำคาญ		ข้อ ๑. ห้ามเข้าไปในวัด	
แก่นางภิกษุณี	๑๒๖	ที่มีภิกษุโดยเมียบอกล่วงหน้า	๑๓๐
ข้อ ๔. ห้ามเพิกเฉยเมื่อศิษย์ไม่สบาย	๑๒๖	ข้อ ๒. ห้ามด่าหรือบริภาษภิกษุ	๑๓๑
ข้อ ๕. ห้ามนุดคร่านางภิกษุณี		ข้อ ๓. ห้ามบริภาษภิกษุณีสงฆ์	๑๓๑
ออกจากที่อยู่	๑๒๗	ข้อ ๔. ห้ามฉนอีกเมื่อรับนิมนต์	
ข้อ ๖. ห้ามคลุกคลีกับคฤหบดี		หรือเลิกฉนแล้ว	๑๓๑
หรือบุตรคฤหบดี	๑๒๗	ข้อ ๕. ห้ามพูดกีดกันนางภิกษุณีอื่น	๑๓๒
ข้อ ๗. ห้ามเดินทางเปลี่ยว		ข้อ ๖. ห้ามจำพรรษาในอาวาส	
ตามลำพัง	๑๒๗	ที่ไม่มีภิกษุ	๑๓๒
ข้อ ๘. ห้ามเดินทางเข่นนั้น		ข้อ ๗. ห้ามการขาดปวารณา	
นอกแวนแคว้น	๑๒๗	ในสงฆ์สองฝ่าย	๑๓๒
ข้อ ๙. ห้ามเดินทางภายในพรรษา	๑๒๗	ข้อ ๘. ห้ามการขาดรับโอวาท	
ข้อ ๑๐. ห้ามอยู่ประจำที่		และการขาดการอยู่ร่วม	๑๓๒
เมื่อจำพรรษาแล้ว	๑๒๘	ข้อ ๙. ห้ามการขาดถามอุโบสถ	
จิตตาคารวรรค	๑๒๘	และการไปรับโอวาท	๑๓๓
ข้อ ๑. ห้ามไปดูพระราชวัง		ข้อ ๑๐. ห้ามให้นุรุษบีบฝั ผ่าฝั	
และอาคารอันวิจิตร เป็นต้น	๑๒๘	เป็นต้น	๑๓๓
ข้อ ๒. ห้ามใช้อาสันทิและบัลลังก์	๑๒๘	คัพภินีวรรค	๑๓๓
ข้อ ๓. ห้ามกรอด้าย	๑๒๘	ข้อ ๑. ห้ามให้บวชแก่หญิงมีครรภ์	๑๓๓
ข้อ ๔. ห้ามรับใช้คฤหัสถ์	๑๒๙	ข้อ ๒. ห้ามให้บวชแก่หญิง	
ข้อ ๕. ห้ามรับปากแล้ว		ที่ยังมีเด็กตีมนม	๑๓๓
ไม่ระงับอธิกรณ์	๑๒๙	ข้อ ๓. ห้ามให้บวชแก่นางสิกขมานา	
ข้อ ๖. ห้ามให้ของกินแก่คฤหัสถ์		ซึ่งศึกษายังไม่ครบ ๒ ปี	๑๓๔
เป็นต้น ด้วยมือ	๑๒๙	ข้อ ๔. ห้ามให้บวชแก่นางสิกขมานา	
		ที่สงฆ์ยังมีได้สวดสมมติ	๑๓๔

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า		หน้า
ข้อ ๕. ห้ามให้บวชแก่หญิงที่มีสามีแล้ว แต่อายุยังไม่ถึง ๑๒	๑๓๔	ข้อ ๙. ห้ามบวชให้นางสิกขมานา ที่ประพฤติน่า	๑๓๔
ข้อ ๖. ห้ามให้บวชแก่หญิงเช่นนั้น อายุครบ ๑๒ แล้ว		ข้อ ๑๐. ห้ามบวชให้นางสิกขมานา ที่มารดาบิดาหรือสามีไม่อนุญาต	๑๓๔
แต่ยังมีได้ศึกษา ๒ ปี	๑๓๕	ข้อ ๑๑. ห้ามทำกลีบกลอก ในการบวช	๑๓๔
ข้อ ๗. ห้ามให้บวชแก่หญิงเช่นนั้น ที่ศึกษา ๒ ปีแล้ว แต่สงฆ์ ยังมิได้สวดสมมติ	๑๓๕	ข้อ ๑๒. ห้ามบวชให้คนทุกปี	๑๓๕
ข้อ ๘. ห้ามเพิกเฉยไม้อนุเคราะห์ศิษย์ ที่บวชแล้ว	๑๓๕	ข้อ ๑๓. ห้ามบวชให้ปีละ ๒ คน ฉัตตูปาหนวรรค	๑๓๕
ข้อ ๙. ห้ามนางภิกษุณีแยกจากอุปัชฌายะ คือไม่ติดตามครบ ๒ ปี	๑๓๕	ข้อ ๑๔. ห้ามใช้ร่มใช้รองเท้า เว้นแต่จะไม่สบาย	๑๓๕
ข้อ ๑๐. ห้ามเพิกเฉยไม่พาศิษย์ ไปที่อื่น	๑๓๕	ข้อ ๑๕. ห้ามไปด้วยยาน เว้นแต่ไม่สบาย	๑๓๕
กุมาริภูตวรรค	๑๓๖	ข้อ ๑๖. ห้ามใช้ผ้าห่มครั้ง สำหรับหญิง	๑๔๐
ข้อ ๑. ห้ามให้บวชแก่หญิงสาว ที่อายุไม่ครบ ๒๐ ปี	๑๓๖	ข้อ ๑๗. ห้ามใช้เครื่องประดับกาย สำหรับหญิง	๑๔๐
ข้อ ๒. ห้ามบวชหญิงที่อายุครบ แต่ยังมีได้ศึกษาครบ ๒ ปี	๑๓๖	ข้อ ๑๘. ห้ามอาบน้ำหอมและน้ำมีสี	๑๔๑
ข้อ ๓. ห้ามบวชหญิงที่ศึกษา ครบ ๒ ปีแล้ว แต่สงฆ์ยังมีได้สมมติ	๑๓๖	ข้อ ๑๙. ห้ามอาบน้ำด้วยแป้งงาอบ	๑๔๑
ข้อ ๔. ห้ามเป็นอุปัชฌาย์ เมื่อพรรษาไม่ครบ ๑๒	๑๓๖	ข้อ ๒๐. ห้ามให้นางภิกษุณีทาน้ำมัน หรือนวด	๑๔๑
ข้อ ๕. ห้ามเป็นอุปัชฌาย์ โดยที่สงฆ์มิได้สมมติ	๑๓๗	ข้อ ๒๑-๒๐. ห้ามให้ผู้อื่นทาน้ำมัน หรือนวด	๑๔๑
ข้อ ๖. ห้ามรับรู้แล้วติเตียน ในภายหลัง	๑๓๗	ข้อ ๒๑. ห้ามนั่งหน้าภิกษุ โดยไม่บอกก่อน	๑๔๑
ข้อ ๗. ห้ามรับปากว่าจะบวชให้ แล้วกลับไม่บวชให้	๑๓๗	ข้อ ๒๒. ห้ามถามปัญหาภิกษุ โดยไม่ขอโอกาส	๑๔๒
ข้อ ๘. ห้ามรับปากแล้วไม่บวช ให้ในกรณีอื่น	๑๓๘	ข้อ ๒๓. ห้ามเข้าบ้านโดยไม่ใช้ ผ้ารัดหรือผ้าโอบ	๑๔๒
		๕. ปาฏิเทสนียกัณฑ์ (ว่าด้วยอาบัติที่พึงแสดงคืน)	๑๔๓
		ข้อ ๑. ห้ามขอโภชนะประณีต	๑๔๓
		๘. อย่าง	๑๔๓

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า		หน้า
๖. เสขียกัณฑ์ (ว่าด้วยวัตรและมารยาท ที่นางภิกษุณีจะต้องศึกษา)	๑๔๓	สารีบุตร โมคคัลลานะออกบวช	๑๕๒
๗. อธิกรณสมณะ (ว่าด้วยธรรม สำหรับบั้งบั้งอธิกรณ์ ๗ อย่าง)	๑๔๓	ทรงอนุญาตให้มีอุปัชฌายะ	๑๕๓
สรุปศิลปะของนางภิกษุณี	๑๔๔	ทรงบัญญัติอุปัชฌายะวัตร	๑๕๓
เล่มที่ ๔ ซ้อมทวารวค (เป็นวินัยปิฎก)	๑๔๔	ทรงบัญญัติลัทธิวิหาริกวัตร	๑๕๔
๑. มหาขันธกะ (หมวดใหญ่)		ทรงปรับอาบัติ, อนุญาตให้ประณาม และขอขมา	๑๕๔
เหตุการณ์ตั้งแต่ตรัสรู้	๑๔๖	ทรงวางวิธีประณามให้รัดกุม	๑๕๔
ทรงโต้ตอบกับพราหมณ์ที่ขอบวช๑๔๖		ทรงอนุญาตการบวชเป็นการสงฆ์	๑๕๕
ทรงเปล่งอุทานที่ต้นจิก	๑๔๖	ผู้บวชเพราะเห็นแก่ท้อง	๑๕๕
เหตุการณ์ที่ต้นเกต	๑๔๗	ข้อบัญญัติเพิ่มเติมในการบวช	๑๕๕
เสด็จกลับไปต้นไทรอีก	๑๔๗	ทรงอนุญาตให้มีอาจารีย์	๑๕๖
พระพรหมมาอาราธนา	๑๔๗	อาจริวัตรและอันตวาสิกวัตร	๑๕๖
ทรงแสดงธรรมครั้งแรก		การประณาม, การขอขมา, การยกโทษ	๑๕๖
(ปฐมเทศนา)	๑๔๘	นิสสัยระงับจากอุปัชฌายะ และอาจารย์	๑๕๖
ธัมมจักกัปปวัตตนสูตร		คุณสมบัติของอุปัชฌายะ ๕ อย่าง, ๖ อย่าง	๑๕๗
มัชฌิมาปฏิปทา	๑๔๘	ข้อปฏิบัติต่อผู้เคยเป็นเดียริถีย์	๑๕๗
ทรงแสดงอนัตตลักขณสูตร	๑๔๘	ห้ามบวชให้คนเป็นโรค ๕ ชนิด	๑๕๘
แสดงธรรมโปรดยสกุลบุตร		ห้ามบวชให้ข้าราชการ	๑๕๘
กับครอบครัวและมิตรสหาย	๑๔๙	ห้ามบวชให้โจรที่มีชื่อเสียง	๑๕๙
ทรงส่งพระสาวกไปประกาศ		ห้ามบวชให้โจรที่ทำลาย เครื่องพันธนาการ	๑๕๙
พระศาสนา	๑๔๙	ห้ามบวชบุคคลที่ไม่สมควรอื่นอีก	๑๕๙
ทรงอนุญาตการบวชพชาอุปสมบท	๑๔๙	ให้บอกสงฆ์เมื่อจะโกนศีรษะคนบวช	๑๕๙
ตรัสเรื่องความหลุดพ้น		ห้ามบวชผู้มีอายุยังไม่ครบ ๒๐	๑๖๐
อย่างยอดเยี่ยม	๑๕๐	ข้อห้ามเกี่ยวกับสามเณร	๑๖๐
โปรดสหาย		ผ่อนผันเรื่องการถือนิสสัย	๑๖๐
(ภัททวัคคีย์กุมาร) ๓๐ คน	๑๕๐	พระราชอุบลบวชเป็นสามเณร	๑๖๑
โปรดชฎิล ๓ พี่น้องและบริวาร		ให้มีสามเณรรับใช้ได้เกินรูป ๑	๑๖๑
(อุรุเวลากัสสป นทีกัสสป และคยาภิกลส)	๑๕๐	ศีล ๑๐ ของสามเณร	๑๖๑
ทรงแสดงอาทิตตปริยายสูตร	๑๕๑		
โปรดพระเจ้าพิมพิสาร	๑๕๑		

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า		หน้า
การลงโทษสามเณร	๑๖๒	ทรงห้ามรองเท้าที่ไม่ควร	๑๘๐
เรื่องเกี่ยวกับการลงโทษ	๑๖๒	ข้ออนุญาตและข้อห้าม	
ห้ามชวนสามเณรของ		เกี่ยวกับรองเท้า	๑๘๑
ภิกษุอื่นไปอยู่ด้วย	๑๖๒	ข้อห้ามเกี่ยวกับโคตัวเมีย	๑๘๑
การให้สามเณรสึก	๑๖๓	ข้อห้ามเกี่ยวกับยาน	๑๘๒
บุคคลที่ห้ามบวชอื่น ๆ อีก	๑๖๓	ข้อห้ามเกี่ยวกับที่นั่งที่นอน	๑๘๒
ลักษณะที่ไม่ควรให้อุปสมบท		ห้ามสวมรองเท้าเข้าบ้าน	๑๘๒
(บวชเป็นพระ) อีก ๒๐ ประเภท	๑๖๔	พระโสณกุฎิกัณณะ	๑๘๒
ลักษณะที่ไม่ควรให้บรรพชา		ข้ออนุญาตสำหรับชนบทชายแดน	๑๘๓
(เป็นสามเณร) ๓๒ ประเภท	๑๖๕	๒. เกลัษชขันธกะ (หมวดว่าด้วยยา)	
ข้อกำหนดเรื่องให้นิสสัยเพิ่มเติม	๑๖๖	ทรงอนุญาตเกลัษ ๕ และอื่น ๆ	๑๘๔
ข้อกำหนดเรื่องการอุปสมบท	๑๖๗	ทรงห้ามเก็บเกลัษ ๕ ไว้เกิน ๗ วัน	๑๘๖
ข้อบัญญัติในพิธีกรรมอุปสมบท	๑๖๗	ทรงอนุญาตของฉันทบางอย่าง	๑๘๖
การปฏิบัติต่อผู้ทำผิด	๑๖๗	ห้ามเก็บอาหารค้างคืนในที่อยู่	
๒. อุโบสถขันธกะ		เป็นต้น	๑๘๖
(หมวดว่าด้วยอุโบสถ)	๑๖๘	ทรงอนุญาตเรื่องการฉันทหลายข้อ	๑๘๗
การสวดปาฏิโมกข์เป็นอุโบสถกรรม	๑๖๘	ทรงห้ามทำการผ่าตัด	
ข้อกำหนดเพิ่มเติมเกี่ยวกับปาฏิโมกข์	๑๖๙	หรือผู้รัดที่ทวารหนัก	๑๘๗
๓. วัสสูปนายิกาขันธกะ		ทรงห้ามฉันทเนื้อที่ไม่ควร	๑๘๗
(หมวดวันเข้าพรรษา)	๑๗๔	ทรงอนุญาตและไม้อนุญาต	
ทรงอนุมัติการเลื่อนวันจำพรรษา	๑๗๔	ของฉันทบางอย่าง	๑๘๗
ทรงอนุญาตให้ไปกลับภายใน ๗ วัน	๑๗๔	เสด็จแสดงธรรมที่ปาฏลิกาม	
ขาดพรรษาที่ไม่ต้องอาบัติ	๑๗๕	และโกฏิกาม	๑๘๘
ทรงอนุญาตการจำพรรษา		นางอัมพปาลีถวายปามะม่วง	๑๘๘
ในที่บางแห่ง	๑๗๖	สีหเสนาบดีเปลี่ยนศาสนา	๑๘๘
ทรงห้ามจำพรรษาในที่ที่ไม่สมควร	๑๗๖	ทรงถอนข้ออนุญาต	
ข้อห้ามอื่น ๆ	๑๗๖	สำหรับยามข้าวยาก	๑๘๙
๔. ปวารณาขันธกะ		ทรงอนุญาตที่เก็บอาหาร	๑๘๙
(หมวดปวารณา)	๑๗๖	ทรงแสดงธรรมโปรดเมณฑกคฤหบดี	๑๘๙
เล่ม ๕ ซ้อมท้าวคัค (เป็นวินัยปิฎก)	๑๗๘	ทรงอนุญาตตามที่เมณฑกคฤหบดี	
๑. จัมมขันธกะ (หมวดว่าด้วยหนึ่ง)	๑๘๐	ขอร้อง	๑๙๐
ทรงอนุญาตรองเท้าใบไม้	๑๘๐		

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า		หน้า
ทรงอนุญาตน้ำอัฐิบาน (น้ำดื่ม ๘ อย่าง)	๑๙๐	นียสกรรม (ถอดยศหรือตัดสิทธิ)	๑๙๙
ทรงอนุญาตผักและของเคี้ยว ที่ทำด้วยแป้ง	๑๙๐	บัพพาทนียกรรม (ขับไล่)	๑๙๙
ทรงห้ามและทรงอนุญาตอื่นอีก	๑๙๑	ปฏิสารณียกรรม (ขอโทษคุณหัสถ์)	๑๙๙
ทรงแนะข้อตัดลิน	๑๙๑	๖. โกสัณณิชนธกะ (หมวดว่าด้วย เหตุการณ์ในกรุงโกสัณณิ)	๑๙๙
๓. กฐินชั้นธกะ (หมวดว่าด้วยกฐิน)	๑๙๑	เล่มที่ ๖ ชื่อจุลลวักค (วรรคเล็ก)	
อาณิสส ๕ ของภิกษุผู้ได้กราลกฐิน	๑๙๒	(เป็นวินัยปิฎก)	๒๐๑
ทรงอนุญาตให้สวดประกาศกฐิน	๑๙๒	๑. กัมมชั้นธกะ	
ทรงแสดงเรื่องกฐินเป็นอันกราล และไม่เป็นอันกราล	๑๙๒	(หมวดว่าด้วยสังฆกรรม)	๒๐๓
ข้อกำหนดในการเตาะกฐิน	๑๙๒	ลักษณะของผู้ที่ควรลงตชชนียกรรม	๒๐๓
๔. จีวรชั้นธกะ (หมวดว่าด้วยจีวร)	๑๙๓	การถูกลงโทษเป็นเหตุ ให้เสียสิทธิต่าง ๆ	๒๐๓
ทรงอนุญาตเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับจีวร	๑๙๔	การไม่ระงับและระงับโทษ	๒๐๔
ทรงอนุญาตสีย้อม		พระเสยยสกะกับนียสกรรม	
และวิธีการเกี่ยวกับจีวร	๑๙๔	(กจรถอดยศ)	๒๐๔
ทรงอนุญาตวิธีตัดจีวร	๑๙๔	การลงโทษขับไล่	
ทรงอนุญาตคำขอ ๘ ประการ ของนางวิสาขา	๑๙๔	(บัพพาทนียกรรม)	๒๐๕
ทรงอนุญาตผ้าอื่น ๆ	๑๙๔	การลงโทษให้ขอขมาคุณหัสถ์	
ทรงอนุญาตและห้ามเกี่ยวกับจีวรอีก	๑๙๕	(ปฏิสารณียกรรม)	๒๐๕
พระพุทธเจ้าทรงพยาบาล		พระฉันนะกับการยกเสียดจากหมู่	
ภิกษุอาพาธ	๑๙๕	(อุกเขปนียกรรม)	๒๐๗
การเปลือยกายและการใช้ผ้า	๑๙๗	๒. ปรีวาสิกชั้นธกะ	
ทรงห้ามใช้จีวรที่มีสีไม่ควร		(หมวดว่าด้วยผู้อยู่ปรีวาสิก)	๒๐๗
และห้ามใช้เสื่อ หมวก ผ้าโพก	๑๙๗	ตัดสิทธิภิกษุผู้อยู่ปรีวาสิก	๒๐๘
ทรงวางหลักเกี่ยวกับจีวรอีก	๑๙๗	วัตร ๙๔ ข้อของผู้อยู่ปรีวาสิก	๒๐๘
๕. จัมเปยยชั้นธกะ (หมวดว่าด้วยเหตุการณ์ ในกรุงจัมปา) การทำกรรมที่ไม่ เป็นธรรมและที่เป็นธรรม	๑๙๘	การเสียดราตรี (รัตติเจท)	๒๑๐
อุกเขปนียกรรม (ยกจากหมู่)	๑๙๙	การเก็บปรีวาสิกและเก็บมานัต	๒๑๐
ตชชนียกรรม (ขมขู)	๑๙๙	๓. สมฺมุจยชั้นธกะ	
		(หมวดว่าด้วยการรวบรวม เรื่อง การออกจากอาบัติสังฆาติเสส)	๒๑๑
		๔. สมถชั้นธกะ	
		(หมวดว่าด้วยวิธีระงับอธิกรณ์)	๒๑๒

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า		หน้า
การระงับต่อหน้า	๒๑๒	ทรงอนุญาตการจกรมและเรือนไฟ	
พระทัพนมัลลบุตรทำงานให้สงฆ์	๒๑๒	เป็นต้น	๒๒๒
การระงับด้วยยกให้ว่าเป็นผู้มีสติ	๒๑๓	เรื่องที่นั่ง ที่นอน และที่ใส่อาหาร	๒๒๓
การระงับด้วยยกให้ว่าเป็นบ้า	๒๑๓	ห้ามฉันอาหาร ตีมน้ำในภษณะเดียวกัน	
การระงับด้วยคำสารภาพ		เป็นต้น	๒๒๓
ของผู้ถูกฟ้อง	๒๑๔	การลงโทษคว่ำบาตรแก่	
การระงับด้วยถือเสียงข้างมาก	๒๑๔	วัชณะลิจฉวี	๒๒๓
การระงับด้วยการลงโทษ	๒๑๔	เรื่องผ้าขาวที่ไม่ให้เหยียบ	
การระงับด้วยให้เลิกแล้วกันไป	๒๑๕	และเหยียบได้	๒๒๔
อธิกรณ์ ๔	๒๑๕	นางวิสาขาถวายของใช้	๒๒๔
เล่มที่ ๗ ชื่อจุลลวคค์ (เป็นวินัยปิฎก)	๒๑๖	ทรงอนุญาตและห้ามใช้รม	๒๒๕
๑. ขุททกวัตถุขันธ์กะ		ทรงห้ามและอนุญาตไม้คาน	
(หมวดว่าด้วยเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ)	๒๑๘	สาแทรก	๒๒๕
เรื่องเกี่ยวกับการอาบน้ำ	๒๑๘	เรื่องอาเจียนและเมล็ดข้าว	๒๒๕
ห้ามใช้เครื่องประดับแบบคฤหัสถ์	๒๑๘	ทรงอนุญาตมิดตัดเล็บ เป็นต้น	๒๒๕
ข้อห้ามเกี่ยวกับผม	๒๑๘	เรื่องผมและหนวดเครา	๒๒๖
ข้อห้ามเกี่ยวกับการส่องกระจก		เครื่องใช้เบ็ดเตล็ด	๒๒๖
หรือแว่น	๒๑๘	เครื่องใช้ที่เป็นผ้า	๒๒๖
ข้อห้ามทาหน้าทาตัว	๒๑๘	เรื่องทาบห้าม	๒๒๗
ห้ามดูพอน้ำและห้ามขับ		การเคี้ยวไม้สีฟัน	๒๒๗
ด้วยเสียงอันยาว	๒๑๙	ห้ามจุดป่าและขึ้นต้นไม้	๒๒๘
ห้ามใช้ผ้าขนแกะ	๒๑๙	ห้ามยกพุทธวณะขึ้นโดยฉันท	๒๒๘
ข้อห้ามและอนุญาตเกี่ยวกับผลไม้	๒๑๙	ห้ามเรียนห้ามสอนโลกายตะ	
ตรัสสอนให้แผ่เมตตา	๒๑๙	และตรัสจฉานวิชชา	๒๒๘
ห้ามตัดดอกคชาต	๒๑๙	ห้ามถือโชคกลาง แต่ไม่ขัดใจคนอื่น	๒๒๘
ข้อห้ามและอนุญาตเกี่ยวกับบาตร	๒๒๐	ห้ามฉันกระเทียม	๒๒๙
ทรงอนุญาตมิดและเข็ม	๒๒๑	ทรงอนุญาตที่ถ่ายปัสสาวะอุจจาระ	๒๒๙
ทรงอนุญาตและห้ามเกี่ยวกับ		ทรงห้ามประพุดิอนาคาร	๒๓๐
ไม้แบบหรือสะตัง	๒๒๑	ทรงอนุญาตเครื่องใช้	๒๓๐
ทรงอนุญาตถุงใส่ของ สายคล้องป่า		๒. เสนาสนขันธกะ	
ผ้ากรองน้ำ และมุ้ง	๒๒๒	(หมวดว่าด้วยที่อยู่อาศัย)	
		ทรงอนุญาตที่อยู่ ๕ ชนิด	๒๓๐

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า		หน้า
เครื่องนั่งเครื่องนอน	๒๓๐	การประชุมร้ายครั้งที่ ๒, ๓	๒๓๘
อนาถบิณฑิกคฤหบดีนับ		พระเทวทัตเสนอข้อปฏิบัติ ๕ ข้อ	๒๓๘
ถือพระพุทธศาสนา	๒๓๑	ทำสงฆ์ให้แตกกัน	๒๓๙
ตั้งภิกษุผู้ควบคุมการก่อสร้าง	๒๓๑	พระเทวทัตอาเจียนเป็นโลหิต	๒๓๙
ลำดับอาวุโส	๒๓๑	ความริ้วและความแตกกัน	
บุคคลผู้ไม่ควรไหว้ ๑๐ ประเภท	๒๓๑	ของสงฆ์	๒๓๙
บุคคลผู้ควรไหว้ ๓ ประเภท	๒๓๒	ใครทำให้สงฆ์แตกกันได้และไม่ได้	๒๔๐
มณฑปที่สร้างอุทิศสงฆ์	๒๓๒	เหตุเป็นเครื่องทำให้สงฆ์แตกกัน	
ที่นั่งต่างชนิดของคฤหัสถ์	๒๓๒	และสามัคคีกัน	๒๔๐
การถวายเซตวนาราม	๒๓๒	ควรทำสงฆ์ให้แตกกันที่ทักให้ไปอบาย	
ปัญหาลำดับอาวุโสเพิ่มเติม	๒๓๒	และไม่ไปอบาย	๒๔๐
การจัดสรรที่อยู่อาศัย	๒๓๓	๔. วัดชั้นธกะ	
การนั่งต่านั่งสูง	๒๓๓	(หมวดว่าด้วยวัตรหรือข้อปฏิบัติ)	๒๔๐
ปราสาทและเครื่องนั่งนอนต่าง ๆ	๒๓๔	อาคันตุกวัตร (ข้อปฏิบัติของผู้มา)	๒๔๐
ปัญหาเรื่องที่อยู่อาศัยเกิดขึ้นอีก	๒๓๔	อวารสิกวัตร	
สิ่งที่จะสละ (ให้ใคร ๆ)		(ข้อปฏิบัติของภิกษุเจ้าถิ่น)	๒๔๑
ไม่ได้ ๕ หมวด	๒๓๔	คมิกวัตร (ข้อปฏิบัติของภิกษุ	
การควบคุมการก่อสร้าง	๒๓๕	ผู้จะเดินทางจากไป)	๒๔๑
การขมยภัยของใช้และรักษา		ภัตตคควัตร (วัตรในโรงฉัน)	๒๔๒
ที่อยู่อาศัย	๒๓๕	ปิ่นทวาริกวัตร	
อาหารและการแจกอาหาร	๒๓๖	(วัตรของภิกษุผู้เที่ยววิณฑปาท)	๒๔๓
เจ้าหน้าที่ทำการสงฆ์อื่น ๆ	๒๓๖	อารัญญิกวัตร	
๓. สังฆเภทชั้นธกะ		(วัตรของภิกษุผู้อยู่ป่า)	๒๔๔
(หมวดว่าด้วยสงฆ์แตกกัน)	๒๓๖	เสนาสนวัตร	
พระเทวทัตคิดการใหญ่	๒๓๖	(วัตรเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย)	๒๔๔
พระเทวทัตขอปกครองคณะสงฆ์	๒๓๗	ชั้นตมรวัตร (วัตรในเรือนไฟ)	๒๔๖
ตรัสให้ขออนุมัติสงฆ์ประกาศ		วัจจุกฎิวัตร (วัตรเกี่ยวกับส้วม)	๒๔๖
เรื่องพระเทวทัต	๒๓๗	อุปัชฌายวัตร	
พระเทวทัตยุให้ขบถ	๒๓๗	(วัตรเกี่ยวกับอุปัชฌายะ)	๒๔๗
การประชุมร้ายพระพุทธเจ้า		ลัทธิวิหาริกวัตร	
ครั้งแรก	๒๓๗	(ข้อปฏิบัติต่อลัทธิวิหาริก)	๒๔๘

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า		หน้า
อาจารย์วัตร		พระยาสะ กากัณฐกบุตร คัดค้าน	๒๕๔
(ข้อปฏิบัติต่ออาจารย์)	๒๔๘	การสังคายนาครั้งที่ ๒	๒๕๕
อันเตวาลิกวัตร		เล่มที่ ๘ ชื่อปริวาร (เป็นวินัยปิฎก)	๒๕๕
(ข้อปฏิบัติต่ออันเตวาลิก)	๒๔๘	๑. อธิบายประเด็นต่าง ๆ	
๕. ปาฏิโมกขฐปนชั้นธกะ		เกี่ยวกับศีลของภิกษุ	๒๕๖
(หมวดว่าด้วยการงดสวดปาฏิโมกข์)	๒๔๘	๒. อธิบายประเด็นต่าง ๆ	
ต่อจากนั้นไม่ทรงแสดงปาฏิโมกข์อีก	๒๔๙	เกี่ยวกับศีลของภิกษุณี	๒๕๖
การโจทฟ้อง	๒๔๙	๓. อธิบายสมมุติฐานแห่งอาบัติ	๒๕๖
๖. ภิกขุณีชั้นธกะ		๔. คำถามคำตอบว่าอะไรมีเท่าไร	๒๕๗
(หมวดว่าด้วยนางภิกษุณี)	๒๔๙	๕. คำวินิจฉัย ๒๐ ประเด็น	๒๕๗
ทรงอนุญาตการบวชภิกษุณี	๒๕๐	๖. คำถามคำตอบใน ๒๒ ชั้นธกะ	๒๕๗
การศึกษาสิกขาบท	๒๕๐	๗. คำถามคำตอบ	
ลักษณะตัดลินธรรณวินัย ๘ ประการ	๒๕๐	เกี่ยวกับวินัยหมวด ๑-๑๑	๒๕๗
เรื่องเกี่ยวกับปาฏิโมกข์		๘. คำถามคำตอบเรื่องอุโบสถ เป็นต้น	๒๕๗
และสังฆกรรม	๒๕๐	๙. ความมุ่งหมายแห่งการ	
การลงโทษภิกษุด้วยการไม่ไหว้	๒๕๑	บัญญัติสิกขาบท	๒๕๗
การลงโทษนางภิกษุณี	๒๕๑	๑๐. ชุมนุมคำฉันท์ช่วยความจำ	๒๕๘
การให้อิวาหนางภิกษุณี	๒๕๑	๑๑. ประเภทแห่งอธิกรรม	๒๕๘
ข้อห้ามเบ็ดเตล็ด	๒๕๑	๑๒. ชุมนุมคำฉันท์ช่วยความจำ	
๗. ปัญจสติกชั้นธกะ		อีกตอนหนึ่ง	๒๕๘
(หมวดว่าด้วยพระอรหันต์ ๕๐๐ รูป		๑๓. วิธีโจทฟ้อง	๒๕๘
ในการทำสังคายนาครั้งที่ ๑)	๒๕๒	๑๔. สงครามเล็ก (จุฬาสงคราม)	๒๕๘
การสังคายนาครั้งที่ ๑	๒๕๒	๑๕. สงครามใหญ่ (มหาสงคราม)	๒๕๘
การถอนสิกขาบทเล็กน้อย	๒๕๒	๑๖. ประเภทแห่งกฐิน	๒๕๘
พระอรหันต์ถูกปรับอาบัติ	๒๕๓	๑๗. หมวด ๕ ต่าง ๆ	
พระปราณะไม่ค้ำ		ที่ตรัสตอบพระอุบาลี	๒๕๘
แต่ถือตามที่ฟังมาเอง	๒๕๓	๑๘. สมุฏฐานแห่งอาบัติและ	
ลงพรหมทัณฑ์พระฉันทะ	๒๕๓	การออกจากอาบัติ	๒๕๙
๘. สัตตสติกชั้นธกะ		๑๙. ชุมนุมคำฉันท์ช่วยความจำตอนที่ ๒	๒๕๙
(หมวดว่าด้วยพระอรหันต์ ๗๐๐ รูป		๒๐. คาถาเหจื้อแตก	๒๕๙
ในการสังคายนาครั้งที่ ๒)		๒๑. หมวด ๕ ของเรื่องต่าง ๆ	๒๕๙
วัตถุ ๑๐ ประการ	๒๕๔		